KOMISIJAS LĒMUMS

(2013. gada 6. novembris)

par Vācijas pasākumiem par labu *HoKaWe Eberswalde GmbH* SA.34721 (2012/C) (ex 2012/NN)

(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 7058)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2014/206/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punktu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc ieinteresēto personu uzaicināšanas iesniegt piezīmes saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem ([1]) un ņemot vērā viņu piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2012. gada 30. aprīlī saņēma sūdzību no kokapstrādes uzņēmuma, kas darbojas Brandenburgas federālajā zemē; sūdzībā apgalvots, ka uz 15 gadiem noslēgtais pamatnolīgums starp Brandenburgas federālo zemi un uzņēmumu *HoKaWe Eberswalde GmbH* (turpmāk "*HoKaWe*") ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

(2) Komisija 2012. gada 11. maijā nosūtīja Vācijai sūdzības nekonfidenciālo versiju un pieprasīja papildu informāciju. Vācija 2012. gada 6. jūnija vēstulē pauda savu nostāju attiecībā uz sūdzību un iesniedza pieprasīto informāciju.

(3) Komisija 2012. gada 27. augustā nosūtīja sūdzības iesniedzējam šīs atbildes nekonfidenciālo versiju un lūdza paziņot, vai sūdzības iesniedzējs vēlas turpināt jautājuma izskatīšanu. Sūdzības iesniedzējs 2012. gada 4. septembrī paziņoja, ka viņš neatsauks sūdzību.

(4) Komisija ar 2013. gada 19. decembra vēstuli informēja Vāciju par savu lēmumu attiecībā uz iepriekš minēto atbalstu sākt oficiālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

(5) Komisijas lēmums par procedūras sākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]). Komisija aicināja visas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par pasākumu.

(6) Vācija ar 2013. gada 28. februāra vēstuli iesniedza savas piezīmes par lēmumu. Turklāt Komisija 2013. gada 30. aprīlī saņēma piezīmes no divām ieinteresētajām personām un 2013. gada 3. maijā – no sūdzības iesniedzēja.

(7) Šo piezīmju nekonfidenciālās versijas 2013. gada 17. maijā tika nosūtītas Vācijai. Vācija 2013. gada 11. jūnijā atbildēja uz tām un papildināja savu atbildi ar 2013. gada 13. jūnija vēstuli.

(8) Komisija ar 2013. gada 2. augusta, 2013. gada 17. septembra un 2013. gada 23. septembra vēstulēm nosūtīja Vācijai turpmākus informācijas pieprasījumus, uz kuriem Vācija atbildēja ar 2013. gada 15. augusta, 2013. gada 20. septembra un 2013. gada 1. oktobra vēstulēm.

([1]) OV C 99, 5.4.2013., 79. lpp.
([2]) Sk. 1. zemsvītras piezīmi.

2. PASĀKUMA APRAKSTS

2.1. Atbalsta saņēmējs

(9) *HoKaWe* ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas Ebersvaldē (Brandenburgas federālajā zemē) ekspluatē ar koksni kurināmu biomasas spēkstaciju. Spēkstacija tika uzcelta 2005. gadā, darbību tā sāka 2006. gadā. Frankfurtes pie Oderas apgabaltiesa 2011. gada jūnijā uzsāka maksātnespējas procedūru attiecībā uz *HoKaWe* īpašumu. Tomēr uzņēmums līdz šim nav pārtraucis savu saimniecisko darbību.

(10) Barnimas apriņķis (*Landkreis Barnim*) bija ieinteresēts iegādāties *HoKaWe* aktīvus, lai turpinātu saimniecisko darbību; kreditoru sapulce 2012. gada maijā pieņēma līgumu par *HoKaWe* aktīvu pārdošanu, kas tika notariāli apstiprināta. Taču Barnimas apriņķis atkāpās no iegādes līguma, jo Brandenburgas federālā zeme nepiekrita tam, ka pamatnolīgums par koksnes piegādi no uzņēmuma "Brandenburgas Valsts meži" (šis lēmums attiecas uz minēto pamatnolīgumu) tiek pārnests uz jauno īpašnieku.

2.2. Pasākuma apraksts

(11) Brandenburgas federālā zeme un *HoKaWe* 2005. gada jūnijā noslēdza pamatnolīgumu par koksnes piegādi no uzņēmuma "Brandenburgas Valsts meži". Nolīgumā tika noteikts uzņēmumam *HoKaWe* paredzētās koksnes ([3]) piegādes daudzums un izklāstīti piegādes nosacījumi 15 gadu laikposmam (no 2006. gada 1. jūnija līdz 2021. gada 1. jūnijam). Saskaņā ar nolīgumu gadā bija jāpiegādā 150 000 kubikmetru (m^3) koksnes no Ebersvaldes spēkstacijas apkaimes (piegādes rādiuss ne vairāk kā 70 km).

(12) Nolīgumā bija noteikta sākotnējā bāzes cena 2004. gadam – EUR 15,50 par kubikmetru. Turklāt nolīguma tekstā bija paredzētas ikgadējas cenu korekcijas, par kurām pusēm bija jāvienojas, balstoties uz Vācijas Federālā statistikas biroja aprēķinātā rūpnieciskās koksnes (RP) cenas indeksa attīstību ([4]); koksnes cenas izmaiņas, kas konstatētas salīdzinājumā ar bāzes cenu, 50 % apmērā bija jāsedz pircējam un 50 % apmērā – pārdevējam (turpmāk "*cenu korekcijas klauzula*").

(13) Tomēr atbilstošās cenu korekcijas aprēķināšanai nolīgumā bija iekļauta arī šāda formula (turpmāk "*cenu korekcijas formula*" vai "*formula*"):

$$\text{ISE} = 15{,}50€/\text{rm} + \frac{\text{Index}-135{,}89\%}{135{,}89\%}€/\text{rm}*15{,}50*0{,}5$$

(14) Tāpēc ir jānošķir nolīguma *tekstā* noteiktā cenu korekcijas klauzula un cenu korekcijas *formula*.

(15) Pēc Vācijas viedokļa *cenu korekcijas klauzula* atspoguļo līgumslēdzēju pušu nodomus. Šo viedokli atbalsta Brandenburgas Lauksaimniecības, vides aizsardzības un reģionālās plānošanas ministrijas 2003. gada 1. oktobra iekšēja piezīme saistībā ar Brandenburgas federālās zemes un *HoKaWe* pārstāvju tikšanos; no minētās piezīmes viennozīmīgi izriet, ka cenu korekcija, par ko puses vēlējās vienoties sarunu gaitā, atbilst *cenu korekcijas klauzulai*. Šo viedokli atbalsta arī Brandenburgas Ekonomikas un Eiropas lietu ministrijas 2011. gada 5. janvāra piezīme, kurā tiek ieteikts pielāgot vai interpretēt pamatnolīgumu tā, lai tiktu ievērots tā teksts ar mērķi atspoguļot patiesos līgumslēdzēju pušu nodomus.

(16) *Formula*, savukārt, bija kļūdaina, ko 2010. gadā apstiprināja Vācija un divi Brandenburgas federālās zemes uzdevumā izstrādāti ekspertu atzinumi ([5]); izmantojot formulu, netika gūts rezultāts, kas būtu atbildis *cenu korekcijas klauzulā* paustajiem līgumslēdzēju pušu nodomiem.

([3]) Nolīgums attiecas uz transportējamiem lapu koku vai skuju koku kokmateriāliem trīs metru garumā ar 3–70 cm caurmēru; pārdevējs par saviem līdzekļiem transportē kokmateriālus līdz meža autoceļam, kokmateriālu turpmāko izvešanu apmaksā pircējs. Trupe un līkumainība ir pieļaujamas.

([4]) Sk. Federālais statistikas birojs (*Statistisches Bundesamt*): https://www.destatis.de/DE/ZahlenFakten/GesamtwirtschaftUmwelt/Preise/PreisindizesLandForstwirtschaft/Tabellen/ErzeugerpreiseForstwirtschaft.html.

([5]) Vienu ārējo atzinumu iesniedza *RAUE LLP* – Brandenburgas federālās zemes ārējais juridiskais konsultants; otru iekšējo atzinumu izstrādāja Brandenburgas Ekonomikas un Eiropas lietu ministrija.

(17) Pēc tam, kad nolīgums bija stājies spēkā, cena tika koriģēta, balstoties uz *formulu*. Pretstatā nolīguma *tekstā* paustajiem nodomiem cenu korekcijas, kas aprēķinātas saskaņā ar *formulu*, neatbilda faktiskajai rūpnieciskās koksnes cenas indeksa attīstībai, bet gan bija ievērojami mazākas nekā uzņēmuma "Brandenburgas Valsts meži" piegādātās koksnes vidējā cena. Turklāt *formula* nenodrošināja to, ka cenu svārstību risks tika vienlīdzīgi sadalīts starp Brandenburgas federālo zemi un *HoKaWe*, kā to vēlējās panākt līgumslēdzējas puses.

(18) Tam par iemeslu, kā izskaidrots 16. apsvērumā, ir tas, ka *formula* bija kļūdaina un matemātiski pareizi neatspoguļoja *cenu korekcijas klauzulā* izklāstītos līgumslēdzēju pušu nodomus ([6]).

(19) Turklāt no Vācijas 2013. gada 28. februāra vēstules izriet, ka nolīguma darbības laikā līgumslēdzējas puses ir vairākkārt izmantojušas savu interpretācijas brīvību attiecībā uz parametriem cenu korekcijas aprēķināšanai saskaņā ar *formulu* ([7]). Vācija paziņoja Komisijai, ka dokumentos vairs neesot iespējams uzzināt šīs rīcības iemeslus.

(20) Divos pēc Brandenburgas federālās zemes pasūtījuma 2010. gadā izstrādātajos atzinumos (skatīt 16. apsvērumu) tika norādīts uz to, ka nolīgums, iespējams, pārkāpj noteikumus par valsts atbalstu, un tika ieteikts pielāgot nolīgumu, grozot *formulu*. Tāpēc līgumslēdzējas puses 2011. gada 26. augustā pēc *HoKaWe* un Brandenburgas federālās zemes sarunām parakstīja grozītu nolīguma versiju, kas stājās spēkā 2011. gada 1. jūlijā. Ar grozīto versiju tika novērstas 12.–19. apsvērumā aprakstītās problēmas, proti, tika noteikts, ka no 2011. gada 1. jūlija cenas jākoriģē saskaņā ar *cenu korekcijas klauzulu* un tādējādi atbilstoši līgumslēdzēju pušu sākotnējiem nodomiem. Tātad no šā datuma *formula* vairs nebija nolīguma sastāvdaļa, un tāpēc to vairs nevarēja piemērot.

(21) Turklāt Brandenburgas federālā zeme nolēma neturpināt nolīgumu ar turpmākiem, *HoKaWe* aktīvus pārņemošiem ieguldītājiem.

2.3. **Procedūras sākšanas iemesli**

(22) Komisija 2012. gada 19. decembrī nolēma sākt oficiālās izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu (turpmāk "lēmums par procedūras sākšanu").

(23) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija provizoriski uzskatīja, ka starp Brandenburgas federālo zemi un *HoKaWe* noslēgtā pamatnolīguma īstenošana ietver valsts atbalsta elementu.

(24) Komisijai bija šaubas par to, vai privāts pārdevējs, kas darbojas tirgū, no *ex ante* perspektīvas būtu piekritis tādai atlīdzībai, kura izriet no aprakstītās *cenu korekcijas formula*s piemērošanas.

(25) Turklāt, pat tajā gadījumā, ja līgumslēdzējas puses nebūtu zinājušas par *formulas* kļūdainību, Komisijai bija nopietnas šaubas, vai Vācija nolīguma īstenošanas gaitā ir rīkojusies saskaņā ar tirgus nosacījumiem. Tam par iemeslu bija saskaņā ar nolīgumu pārdotās koksnes cenas attīstība, jo uz *formulas* pamata aprēķinātā cena bija ievērojami zemāka nekā vidējā koksnes cena Brandenburgas federālajā zemē. Saprātīgs privāts pārdevējs, kas atrastos šādā situācijā, būtu nekavējoties izmantojis visas iespējas, lai grozītu cenu korekcijas metodi. Turpretī Vācija līdz 2011. gadam turpināja izmantot *formulu*.

(26) Balstoties uz šiem apsvērumiem, Komisija provizoriski secināja, ka nevarēja izslēgt priekšrocību par labu *HoKaWe* un tādējādi valsts atbalsta esamību laikposmā no nolīguma spēkā stāšanās dienas (2006. gada 1. jūnijs) līdz nolīguma grozīšanai (2011. gada 30. jūnijs). Tā kā atbalsta saderības juridiskais pamats nebija acīmredzams un Vācija nebija arī apgalvojusi, ka tāds pastāv, Komisijai arī bija šaubas, vai pasākumu varēja uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu.

([6]) Saskaņā ar atzinumu, ko izstrādāja advokātu birojs *RAUE LLP, cenu korekcijas klauzulā* izklāstītos līgumslēdzēju pušu nodomus būtu varējusi atspoguļot šāda formula:

$$P = 15{,}50€/rm + \frac{Index_{n+1} - Index_n}{Index_n} €/rm * 15{,}50 * 0{,}5$$

([7]) Tā, piemēram, lai aprēķinātu no 2006. gada 1. jūlija piemērojamo cenu, tika izmantota 2006. gada jūlija indeksa vērtība, nevis 2005. gada janvāra indeksa vērtība, kā bija noteikts nolīgumā.

3. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

(27) Oficiālās izmeklēšanas procedūras gaitā Komisija saņēma piezīmes no sūdzības iesniedzēja, kā arī no divām citām ieinteresētajām personām.

(28) Sūdzības iesniedzējs nosūtīja Brandenburgas Lauksaimniecības, vides aizsardzības un reģionālās plānošanas ministrijas 2003. gada decembra un 2004. gada marta iekšējās piezīmes. Pēc sūdzības iesniedzēja uzskata šīs iekšējās piezīmes liecina, ka jau pirms nolīguma noslēgšanas pastāvēja bažas attiecībā uz vairākiem nolīguma aspektiem, proti: 2003. gada decembra iekšējā piezīmē saistībā ar nolīguma toreizējām sekām tika konstatēts, ka nolīguma rezultātā cena jau 2004. gadā būtu ievērojami zemāka nekā toreizējais rūpnieciskās koksnes cenu līmenis. Līdzīgā kārtā 2004. gada marta iekšējā piezīmē tika norādīts, ka cenu korekcijas metodes rezultātā Brandenburgas federālajai zemei būtu jāsamierinās ar nepamatotām cenu atlaidēm; tāpēc tika viennozīmīgi ieteikts pārskatīt nolīgumu vai risināt jaunas sarunas par dažiem tā punktiem.

(29) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šādā situācijā privāts pārdevējs nebūtu noslēdzis šādu nolīgumu un ka tad, kad kļuva skaidrs, ka cenas ir zemākas nekā tirgus cenas, privāts pārdevējs būtu nekavējoties rīkojies un nebūtu gaidījis piecus gadus. Attiecībā uz cenu korekciju sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvoja, ka cenas, par kurām panākta vienošanās, neatspoguļoja faktisko attīstību koksnes tirgū, bet gan sniedza uzņēmumam *HoKaWe* nepamatotu priekšrocību. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja aplēsēm atbalsts, kas piešķirts 2006.–2011. gadā, sasniedza 7,3 miljonus euro (šo aplēšu pamatā bija vidējā koksnes cena, par ko vienojās sūdzības iesniedzējs un citi piegādātāji).

(30) Turklāt Komisija saņēma piezīmes no diviem kokapstrādes uzņēmumiem Brandenburgas federālajā zemē. Saskaņā ar šo uzņēmumu sniegto informāciju ievērojama daļa no "Brandenburgas Valsts mežu" kokmateriāliem ilgtermiņa nolīguma dēļ nemaz nenonāca reģionālajā koksnes tirgū, kas esot izraisījis pārmērīgus konkurences kropļojumus un apdraudējis Brandenburgas federālajā zemē mazu kokapstrādes uzņēmumu eksistenci.

4. VĀCIJAS PIEZĪMES

(31) Vācija palika pie sava uzskata, ka pamatnolīgums atbilda tirgus nosacījumiem un tāpēc neietvēra valsts atbalstu.

(32) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju nolīguma parakstīšanas laikā neeksistēja enerģētiskās koksnes (enerģijas ražošanai paredzētās koksnes) tirgus; tāpēc līgumslēdzējas puses esot vienojušās par to, ka cenai, ko maksā *HoKaWe*, būtu jāorientējas pēc rūpnieciskās koksnes cenas un cenu korekcijām – pēc rūpnieciskās koksnes cenas indeksa attīstības. Vācija arī paziņoja, ka nolīguma *teksts* esot atspoguļojis cenu korekcijas plānoto darbības veidu, taču vienlaikus atzina, ka ar *formulas* palīdzību iegūtie rezultāti neatbilda iecerētajai cenu svārstību riska sadalei starp līgumslēdzējām pusēm.

(33) Tāpēc Vācija apgalvoja, ka nolīguma tekstā noteiktā sākotnējā bāzes cena un *cenu korekcijas klauzula* (t. i., cenu korekcijas atbilstoši Vācijas rūpnieciskās koksnes cenas indeksam un cenu svārstību riska vienlīdzīga sadale starp līgumslēdzējām pusēm) esot jāuzskata par atbilstošām tirgus nosacījumiem nolīguma parakstīšanas laikā.

(34) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju Brandenburgas mežsaimniecības pārvalde konstatēja tikai 2009. gada janvārī (pārvaldes reorganizācijas gaitā), ka *formulas* piemērošanas rezultātā *HoKaWe* bija maksājis zemākas cenas nekā citi uzņēmumi. Reaģējot uz to, Brandenburgas atbildīgās iestādes 2010. gadā uzdeva advokātu birojam *RAUE LLP* izstrādāt atzinumu par nolīgumu, kā arī veica nolīguma iekšēju juridisku vērtējumu. Abi atzinumi esot norādījuši uz to, ka nolīgums, iespējams, pārkāpj noteikumus par valsts atbalstu. Turklāt 2011. gada 5. janvāra piezīmē Ekonomikas un Eiropas lietu ministrija esot secinājusi, ka *cenu korekcijas klauzula* atbilstot tirgus nosacījumiem, taču uz *formulas* pamata veiktā cenu korekcija esot valsts atbalsts; tāpēc nolīgums esot jāgroza tā, lai tiktu atspoguļoti patiesie pušu nodomi, ko panāk, grozot *formulu*. Brandenburgas federālā zeme 2011. gada augustā esot ņēmusi vērā šo ieteikumu.

(35) Vācija apgalvo, ka Brandenburgas federālā zeme, 2011. gadā pielāgojot nolīgumu, esot rīkojusies atbilstoši tirgus nosacījumiem; agrāka rīcība neesot bijusi iespējama, jo bija jāievēro spēkā esošie līgumi un nolīgumu varēja grozīt tikai tad, ja līgumslēdzējas puses par to savstarpēji vienojas.

(36) Turklāt Vācija apgalvo, ka nolīgums nav uzskatāms par valsts atbalstu un ka tas neizkropļo konkurenci un neiespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

5. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

5.1. Atbalsta esamība

(37) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(38) Lai izvērtētu, vai komercdarījums starp valsts struktūru un saimniecisku vienību ir uzskatāms par valsts atbalstu, saskaņā ar Komisijas pastāvīgo praksi un, kā apstiprinājusi Tiesa, ir jāizmanto tirgus ekonomikas ieguldītāja princips. Saskaņā ar šo principu valstij, ja tā tirgū darbojas kā komerciāls uzņēmums, ir jārīkojas kā privātam tirgus dalībniekam, jo pretējā gadījumā varētu būt iesaistīts valsts atbalsts. Tādējādi atbalsta esamības novērtēšanai izšķirošs ir jautājums, vai privāts tirgus dalībnieks līdzīgā situācijā būtu rīkojies tāpat, t. i., vai viņš būtu pārdevis aktīvus, preces vai pakalpojumus par tādu pašu cenu (privāta pārdevēja princips). Saskaņā ar šo principu apsvērumi, kas nav saistīti ar ekonomiku, nav pieļaujami, lai piekristu zemākai cenai. Šo principu Komisija ir vairākkārt piemērojusi un Tiesa pastāvīgi apstiprinājusi ([8]).

(39) Tāpēc Komisijai šajā lietā jānoskaidro, vai privāts pārdevējs būtu bijis gatavs noslēgt nolīgumu, kuram ir salīdzināms darbības termiņš un kurā ir paredzēta salīdzināma sākotnējā bāzes cena un salīdzināms cenu korekcijas mehānisms.

(40) Kā izklāstīts 11. un 12. apsvērumā, uz 15 gadiem noslēgtajā pamatnolīgumā bija paredzēts, ka cenas tiktu koriģētas katru gadu atbilstīgi rūpnieciskās koksnes cenas indeksa attīstībai un ka valsts un *HoKaWe* uz pusēm segtu sākotnējās bāzes cenas (kas tika noteikta EUR 15,50/m³) atbilstošās izmaiņas. Turklāt nolīgumā bija iekļauta *formula* šīs cenu korekcijas aprēķinam.

Ilgs nolīguma darbības termiņš

(41) Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka nolīguma 15 gadu darbības termiņš neesot bijusi parasta parādība tirgū.

(42) Tomēr Komisijas rīcībā nav norāžu, kuras attaisnotu secinājumu, ka šis darbības termiņš nebūtu atbildis tirgus nosacījumiem. Kaut arī 15 gadu darbības termiņš šķiet samērā ilgs, tomēr ir itin labi iespējams, ka pārdevējs līgumiski saistās ar pircēju, ja viņš šādā veidā – kā tas bija izvērtējamā nolīguma gadījumā – var būt drošs, ka viņš varēs pārdot nemainīgu tādas koksnes daudzumu, kura turklāt vismaz daļēji neatbilda rūpnieciskās koksnes kvalitātes prasībām.

(43) Šā iemesla dēļ, kā arī ņemot vērā cenu svārstību riska paredzēto sadali, nevar izslēgt to, ka privāts pārdevējs būtu noslēdzis nolīgumu ar salīdzināmu darbības termiņu.

Sākotnējā bāzes cena, par kuru tika panākta vienošanās

(44) Tāpat attiecībā uz sākotnējo bāzes cenu (EUR 15,50/m³) Komisijas rīcībā nav norāžu, ka šī cena nebūtu atbildusi tirgus nosacījumiem.

(45) Kā norādīja Vācija, nolīguma parakstīšanas laikā neeksistēja noteikta tirgus cena par enerģētisko koksni. Tāpēc līgumslēdzējas puses pamatnolīgumā balstījās uz rūpnieciskās koksnes cenu. No sūdzības iesniedzēja sniegtā pārskata par rūpnieciskās koksnes tirgus cenām izriet, ka attiecībā uz 2004. gadu par tirgus nosacījumiem atbilstošām var uzskatīt cenas no EUR 15,50/m³ līdz EUR 17,50/m³, savukārt attiecībā uz 2005. gadu – cenas no EUR 15,00/m³ līdz EUR 17,00/m³. Arī ņemot vērā faktu, ka nolīgums bija ilgtermiņa līgums, sākotnējā bāzes cena (EUR 15,50/m³), par kuru tika panākta vienošanās, palika tirgus nosacījumiem atbilstošu rūpnieciskās koksnes cenu diapazonā.

([8]) Sk., piemēram, Tiesas 1991. gada 21. marta spriedumu lietā C-305/89 Itālijas Republika/Komisija (*Alfa Romeo*) (*Recueil* 1991, I-1603. lpp., 18. un 19. punkts); Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-16/96 *Cityflyer Express Ltd*/Komisija (*Recueil* 1998, II-757. lpp., 51. punkts); Pirmās instances tiesas 1999. gada 21. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-129/95, T-2/96 un T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH* un *Lech-Stahlwerke GmbH*/Komisija (*Recueil* 1999, II-17. lpp., 104. punkts); Pirmās instances tiesas 2012. gada 28. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-268/08 un T-281/08 Burgenlandes federālā zeme un Austrijas Republika/Komisija (*Recueil* 2012, II-0000. lpp., 48. punkts).

(46) Turklāt Brandenburgas Lauksaimniecības, vides aizsardzības un reģionālās plānošanas ministrijas 2003. gada 1. oktobra iekšēja piezīme liecina, ka Brandenburgas federālās zemes pārstāvji sarunu laikā ierosināja sākotnējo bāzes cenu EUR 15,50/m³, savukārt *HoKaWe* centās panākt cenu, kas bija EUR 15,00/m³. Beidzot puses vienojās par augstāko cenu, t. i., EUR 15,50/m³.

(47) Tādējādi sākotnējo bāzes cenu EUR 15,50/m³ var uzskatīt par tirgus nosacījumiem atbilstošu. Tā kā neeksistēja tirgus cena, ko varētu izmantot salīdzinājuma nolūkos, un tā kā enerģētiskās koksnes kvalitātes prasības vismaz nav augstākas par rūpnieciskajai koksnei piemērojamām prasībām, tad Brandenburgas federālā zeme varēja pamatoti noslēgt nolīgumu, saskaņā ar kuru cena balstītos uz rūpnieciskās koksnes cenu (bāzes cena). Saskaņotā cena bija pušu sarunu rezultāts un atradās to tirgus cenu diapazonā, kuras Brandenburgas federālajā zemē tika maksātas par rūpniecisko koksni. Vienošanās par šo cenu tika panākta, pazīstot no "Brandenburgas Valsts mežiem" pieejamās koksnes kvalitāti ([9]), tāpēc šī cena atbilst cenai, kuru privāts pārdevējs būtu uzskatījis kā pieņemamu par piegādājamās koksnes kvalitāti.

Cenu korekcija

(48) Kā norādīts 14. apsvērumā, attiecībā uz cenu korekciju ir jānošķir *cenu korekcijas klauzula* un uz *formulas* pamata faktiski veiktās cenu korekcijas.

(49) Komisijas rīcībā nav norāžu, ka *cenu korekcijas klauzula* nebūtu atbildusi tirgus nosacījumiem. Kā izklāstīts 45. apsvērumā par sākotnējo bāzes cenu, enerģētiskās koksnes cenas attīstības indekss neeksistēja. Tāpēc bija saprātīgi ne tikai izmantot rūpnieciskās koksnes cenu par pamatu sākotnējai bāzes cenai, bet arī vienoties par cenas korekcijām, kas tiek veiktas līdztekus rūpnieciskās koksnes cenas indeksa attīstībai.

(50) Turklāt nolīguma tekstā bija paredzēts, ka cenu svārstību risks tiek vienlīdzīgi sadalīts starp līgumslēdzējām pusēm. Tā kā nolīguma parakstīšanas laikā cenu attīstība nebija viennozīmīgi prognozējama, šā mehānisma piemērošanas sekas bija tādas, ka gan risks, gan (iespējamā) peļņa tiktu sadalīti starp abām līgumslēdzējām pusēm; tādējādi šis mehānisms arī būtu varējis izpausties par labu Brandenburgas federālajai zemei. Ņemot vērā šo neprognozējamību, šādai klauzulai būtu varējis piekrist arī privāts pārdevējs. Tāpēc šī klauzula jāuzskata par atbilstošu tirgus nosacījumiem.

(51) No tā izriet, ka *cenu korekcijas klauzula*, kas nozīmēja cenas attīstību līdztekus rūpnieciskās koksnes cenas indeksa attīstībai un cenu svārstību riska vienlīdzīgu sadali starp līgumslēdzējām pusēm, atbilda tirgus nosacījumiem un ka saprātīgs privāts pārdevējs būtu noslēdzis šādu nolīgumu.

(52) Tomēr, kā jau izklāstīts, faktiskās cenu korekcijas tika veiktas, piemērojot *formulu*. No turpmākajā tabulā iekļautā pārskata ir redzams, ka *formulas* piemērošanas rezultātā iegūtās cenas bija ievērojami zemākas nekā cenas, kas būtu iegūtas, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu*:

(EUR/m³)

	Faktiski samaksātā cena (uz formulas pamata)	Cena, kas aprēķināta, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu* (*)	Vidējā visu veidu koksnes cena Brandenburgas federālajā zemē
2006	13,00	15,42	17,72
2007	13,21	15,95	21,02
2008	16,55	20,96	22,76
2009	16,42	20,76	19,20

([9]) Oficiālās izmeklēšanas procedūras gaitā ieinteresētās personas sūdzējās par to, ka sakarā ar vienošanos ar *HoKaWe* no tirgus lielos daudzumos tiekot izņemta rūpnieciskā koksne; tas liek domāt, ka uzņēmumam *HoKaWe* piegādātā enerģētiskā koksne ietvēra ievērojamu rūpnieciskās koksnes daudzumu.

(EUR/m³)

	Faktiski samaksātā cena (uz formulas pamata)	Cena, kas aprēķināta, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu* (*)	Vidējā visu veidu koksnes cena Brandenburgas federālajā zemē
2010	16,14	20,03	24,50
2011	15,79	19,33	n. p.

(*) Vācijas iesniegtie dati.

(53) Tabula arī rāda, ka ar *formulas* palīdzību aprēķinātās cenas bija ne tikai ievērojami zemākas nekā cenas, kas būtu iegūtas, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu*, bet arī bija ievērojami zemākas nekā vidējās cenas Brandenburgas federālajā zemē.

(54) Turklāt šīs *formulas* sekas bija paredzamas jau pirms nolīguma parakstīšanas. Šis fakts ir īpaši svarīgs, jo, lai noskaidrotu jautājumu, vai privāts pārdevējs tirgū būtu rīkojies tāpat vai līdzīgā veidā kā Brandenburgas federālā zeme, ir nepieciešams nolīguma *ex ante* novērtējums ([10]).

(55) Kā izklāstīts 16. un 18. apsvērumā, *formula* bija kļūdaina un neatspoguļoja *cenu korekcijas klauzulā* paustos līgumslēdzēju pušu nodomus. Kā to arī apstiprināja advokātu biroja *RAUE LLP* atzinums, šos nodomus būtu varējusi matemātiski atspoguļot šāda formula:

$$P = 15{,}50€/\text{rm} + \frac{\text{Index}_{n+1} - \text{Index}_n}{\text{Index}_n} €/\text{rm}*15{,}50*0{,}5$$

(56) Taču *Index*$_n$ vietā līgumslēdzējas puses atskaitīja fiksētu summu. Kaut arī fiksētas summas atskaitīšana zināmos apstākļos var būt attaisnota, tomēr šādas atskaitīšanas rezultātā vismaz būtu jāiegūst saskaņotā sākotnējā bāzes cena attiecībā uz gadu, kurā nolīgums tiek noslēgts. Tomēr līgumslēdzējas puses šajā lietā izvēlējās atskaitījumu tādā veidā, ka jau attiecībā uz nolīguma parakstīšanas gadu tika iegūta cena, kas bija ievērojami zemāka nekā saskaņotā un tirgus nosacījumiem atbilstošā sākotnējā bāzes cena EUR 15,50/m³.

(57) Tādējādi nolīguma parakstīšanas laikā bija objektīvi paredzams, ka *formula* bija kļūdaina un ka tās piemērošanas rezultātā netiek iegūtas cenas, par kurām tika panākta vienošanās *cenu korekcijas klauzulā*.

(58) Privāts pārdevējs šādā situācijā būtu izmantojis citu formulu vai vismaz būtu centies grozīt *formulu*, jo īpaši tāpēc, ka līgumslēdzējas puses nolīguma *tekstā* bija noteikušas, ka cenu korekcijas jāveic atbilstīgi rūpnieciskās koksnes indeksa izmaiņām un ka valstij un uzņēmumam *HoKaWe* uz pusēm jāuzņemas cenu svārstību risks (kā izklāstīts *cenu korekcijas klauzulā*).

(59) Jānorāda, ka nolīgumā paredzētās cenu izmaiņas nebija pilnībā automātisks rezultāts, kurš iegūts, veicot matemātisku aprēķinu, kas jau iepriekš bija noteikts *formulā*. Kā izklāstīts 19. apsvērumā, no informācijas, ko Vācija iesniedza oficiālās izmeklēšanas procedūras gaitā, izriet, ka nolīguma darbības termiņa laikā *formula* tika vairākkārt pielāgota ([11]).

(60) No 52. apsvērumā iekļautā pārskata viennozīmīgi izriet, ka šī *formulas* paredzamā negatīvā ietekme patiešām izpaudās, jo uzņēmuma *HoKaWe* maksātā cena bija ievērojami zemāka nekā cena, kas būtu iegūta saskaņā ar *cenu korekcijas klauzulu*. Turklāt cena bija ievērojami zemāka nekā "Brandenburgas Valsts mežu" koksnes vidējā cena, t. i., cena, par kuru Brandenburgas federālā zeme pārdeva koksni citiem uzņēmumiem ([12]).

([10]) Sk. Tiesas 2002. gada 16. maija spriedumu lietā C-482/99 Francijas Republika/Komisija (*Recueil* 2002, I-4397. lpp., 70.–72. punkts); Tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-124/10 P Komisija/*EDF* (*Recueil* 2012, I-0000. lpp., 83.–85. un 105. punkts).

([11]) Tas tika darīts papildus *formulas* pielāgošanai, ar kuru ņēma vērā rūpnieciskās koksnes indeksa pārrēķināšanu, ko uz jauna bāzes gada pamata veica Vācijas Federālais statistikas birojs.

([12]) Kā redzams no 52. apsvērumā iekļautā pārskata, arī *cenu korekcijas klauzulas* piemērošanas rezultātā būtu iegūtas cenas, kas būtu bijušas zemākas – kaut arī ievērojami mazākā mērā – nekā vidējā cena Brandenburgas federālajā zemē (izņemot 2009. gadu). Kā jau izklāstīts attiecībā uz cenu korekcijas klauzulas atbilstību tirgus nosacījumiem, arī savstarpēji nesaistītu pušu darījums ar lielu pircēju, kurš ilgtermiņā nodrošina regulārus iepirkšanas apjomus, var novest pie cenām, kas ir zemākas par tirgus vidējo līmeni. Sk. arī Komisijas Lēmumu C(2012) 834 *final* lietā SA.19045 (Iespējamais atbalsts, ko Bavārija (Bavārijas valsts mežsaimniecības pārvalde) piešķir, noslēdzot ar uzņēmumu *Klausner* ilgtermiņa līgumus par koksnes piegādi), 47. un turpmākie punkti.

(61) No tā izriet, ka valstij bija zināms, ka *formulas* piemērošanas rezultāts nebija iecerētā cenu attīstība, kuras pamatā ir rūpnieciskās koksnes indekss ar cenu svārstību riska atbilstošu sadali starp līgumslēdzējām pusēm, un valsts šo faktu akceptēja.

Secinājums

(62) Tādējādi ir pieļaujams secinājums, ka, kaut arī *cenu korekcijas klauzula* Brandenburgas federālajai zemei būtu nozīmējusi cenas, kas ir zemākas par vidējo cenu, tomēr šīs cenas tik un tā būtu atbildušas tirgus nosacījumiem. Šīs cenas balstījās uz pamatotiem apsvērumiem un iesaistīto pušu sarunām, tāpēc nevar izslēgt, ka arī privāts tirgus dalībnieks būtu noslēdzis nolīgumu ar tādiem pašiem vai salīdzināmiem nosacījumiem.

(63) Turpretī cenu korekcijas, ko līgumslēdzējas puses faktiski veica saskaņā ar *formulu*, neatspoguļoja šādus tirgus nosacījumus, un to rezultāts bija cenas, kuras bija ievērojami zemākas nekā cenas, kas būtu iegūtas, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu* (un – vēl lielākā mērā – bija ievērojami zemākas nekā vidējā koksnes cena Brandenburgas federālajā zemē).

(64) Cenu attīstība, kuras pamatā ir *cenu korekcijas klauzula*, atbilst saprātīgam uzņēmēja lēmumam un atspoguļo cenu svārstību riska taisnīgu sadali starp līgumslēdzējām pusēm, savukārt *formulas* piemērošanas rezultātā iegūtās cenas bija ievērojami zemākas un turklāt neatspoguļoja šādu riska sadali. Pretstatā situācijai lietā SA.19045 (Iespējamais atbalsts, ko Bavārija (Bavārijas valsts mežsaimniecības pārvalde) piešķir, noslēdzot ar uzņēmumu *Klausner* ilgtermiņa līgumus par koksnes piegādi) ([13]), kurā Komisija uzskatīja, ka par tirgus vidējo līmeni zemākas cenas neietvēra valsts atbalstu, jo tirgū bija pārprodukcija un Bavārijas federālā zeme centās piesaistīt lielu pircēju, kurš ilgtermiņā nodrošinātu regulārus iepirkšanas apjomus, šeit izskatāmās lietas fakti neattaisno cenas, kas ir zemākas nekā tās cenas, kuras būtu iegūtas, piemērojot *cenu korekcijas klauzulu*. Ar *cenu korekcijas klauzulu*, par kuru līgumslēdzējas puses vienojās, tika ņemts vērā nolīguma ilgtermiņa raksturs un pārdodamās koksnes kvalitāte, un šīs klauzulas piemērošanas rezultātā jau tika iegūtas cenas, kas bija zemākas nekā vidējā cena Brandenburgas federālajā zemē. Nekas neliecina par to, ka privāts tirgus dalībnieks būtu piekritis vēl zemākām cenām.

(65) To apstiprina arī Vācijas iesniegtās piezīmes, saskaņā ar kurām *cenu korekcijas klauzula* atspoguļoja patiesos līgumslēdzēju pušu nodomus. Reaģējot uz diviem 16. apsvērumā minētajiem, 2010. gadā izstrādātajiem juridiskajiem atzinumiem, kuros bija norādīts uz to, ka *formulas* piemērošanas dēļ nolīgums, iespējams, pārkāpj noteikumus par valsts atbalstu, Brandenburgas federālā zeme 2011. gadā sarunu gaitā vienojās par nolīguma grozījumu, ar ko kļūdainā *formula* tika atcelta. Brandenburgas federālā zeme tātad vienojās par grozījumu, proti, nolīgumu bez formulas, lai īstenotu patiesos līgumslēdzēju pušu nodomus un novērstu bažas saistībā ar valsts atbalstu.

(66) No tā izriet, ka privāts pārdevējs nebūtu piekritis nolīguma īstenošanai, jo īpaši cenu korekcijām saskaņā ar *formulu*, un ka nolīguma īstenošana neatbilst tirgus nosacījumiem.

(67) Vācija apgalvoja, ka Brandenburgas valdība tikai 2009. gadā (mežsaimniecības pārvaldes reorganizācijas gaitā) esot uzzinājusi, ka uzņēmuma *HoKaWe* faktiski samaksātās cenas neatbilst cenu attīstībai, ko bija iecerēts panākt ar *cenu korekcijas klauzulas* palīdzību, turklāt tās ir ievērojami zemākas nekā cenas, par kurām citi uzņēmumi saņēma koksnes sūtījumus; reaģējot uz to, Brandenburgas federālā zeme esot rīkojusies atbilstīgi tirgus nosacījumiem, jo tā uzdeva izstrādāt abus 16. apsvērumā minētos atzinumus un tad sāka atkārtotas sarunas par nolīgumu, kā rezultātā nolīgums 2011. gadā tika grozīts.

(68) Šie argumenti nav ticami. Pirmkārt, kā izskaidrots 54.–57. apsvērumā, *formulas* sekas jau bija paredzamas nolīguma parakstīšanas laikā. Otrkārt, privāts pārdevējs tirgus apstākļos, kurš vēlas panākt saskaņotā risinājuma īstenošanu *cenu korekcijas klauzulas* veidā un tāpēc rūpīgi uzrauga cenu korekcijas, būtu nekavējoties pieprasījis jaunas sarunas par cenas noteikšanu. Kā izklāstīts 65. apsvērumā, fakts, ka Brandenburgas federālā zeme sekmīgi pabeidza atkārtotās sarunas par nolīgumu, apstiprina to, ka *formula* neatspoguļoja patiesos līgumslēdzēju pušu nodomus (kā tie izklāstīti *cenu korekcijas klauzulā*). Tas liecina arī par to, ka *HoKaWe* nevarēja noraidīt *formulas* atcelšanu.

(69) No tā izriet, ka laikposmā no nolīguma spēkā stāšanās dienas (2006. gada 1. jūnijs) līdz nolīguma grozīšanai (2011. gada 30. jūnijs) uzņēmumam *HoKaWe* tika piešķirta ekonomiska priekšrocība.

([13]) Kā norādīts iepriekš.

(70) Arī visi pārējie kritēriji valsts atbalsta esamībai saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu ir izpildīti. Priekšrocība bija selektīva, jo nolīgums viennozīmīgi nāca par labu konkrētam uzņēmumam. Priekšrocību piešķīra dalībvalsts iestādes, proti, Brandenburgas federālā zeme. Vidējais koksnes daudzums, kas tika pārdots uzņēmumam *HoKaWe* saskaņā ar nolīguma noteikumiem, bija ievērojams; ar izdevīgiem nosacījumiem veiktā koksnes piegāde uzlaboja saņēmēja stāvokli tirgū salīdzinājumā ar viņa konkurentiem un tādējādi radīja konkurences izkropļojumus. Koksnes tirgū uzņēmumi konkurē ar uzņēmumiem no citām dalībvalstīm. Kaut arī piegādes nolīgums attiecās tikai uz koksni no mežiem Ebersvaldes apkaimē (70 km rādiusā), tomēr Ebersvalde atrodas ļoti tuvu pie Polijas robežas (30 km attālumā). Tādējādi atbalsts iespaido arī tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tāpēc var secināt, ka nolīguma īstenošana, kas bija iemesls tam, ka samaksātās cenas pamatojās uz *formulu*, bija valsts atbalsts.

(71) Iepriekš minētais nolīguma grozījums, kas stājās spēkā 2011. gada 1. jūlijā, ir uzskatāms par atbalsta pasākuma pabeigšanu. Saskaņā ar grozījumu bija paredzēts, ka no 2011. gada 1. jūlija cenu korekcijas jāveic atbilstoši *cenu korekcijas klauzulai*, kā rezultātā tika apstiprināti un pareizi īstenoti sākotnējie līgumslēdzēju pušu nodomi. Nolīguma grozītā versija atbilst tirgus nosacījumiem, tāpēc Komisija secina, ka pēc 2011. gada 30. jūnija uzņēmumam *HoKaWe* vairs netika piešķirta ekonomiska priekšrocība, kas izpaudās kā maksājumi saskaņā ar nolīgumu.

5.2. **Saderība ar iekšējo tirgu**

(72) Atbalsta saderības juridiskais pamats nav acīmredzams un Vācija nav arī apgalvojusi, ka tāds pastāv. Tāpēc priekšrocība, kuru *HoKaWe* guva no nolīguma īstenošanas laikposmā no 2006. gada jūnija līdz 2011. gada jūnijam, ir valsts atbalsts, kas ir nesaderīgs ar iekšējo tirgu.

5.3. **Atbalsta elementa aprēķināšana**

(73) Kā izskaidrots 49.–51. apsvērumā, *cenu korekcijas klauzulu* var uzskatīt par atbilstīgu tirgus nosacījumiem. Tāpēc Komisija uzskata, ka atbalstu elementu veido starpība starp cenu, kas būtu maksājama saskaņā ar *cenu korekcijas klauzulu*, un cenu, kas faktiski tika maksāta uz *formulas* pamata ([14]).

	a) Faktiski samaksātā cena (EUR/m³) (*)	b) Cena saskaņā ar *cenu korekcijas klauzulu* (EUR/m³)	c) Starpība starp a) un b) (*)	d) Faktiski piegādātais koksnes daudzums (m³)	e) Atbalsta elements: c) × d) (EUR) (*)
2006	13,00	15,42	2,42	13 115,73	31 794
2007	13,21	15,95	2,74	142 792,67	391 452
2008	16,55	20,96	4,41	137 683,00	607 291
2009	16,42	20,76	4,34	141 273,68	613 128
2010	16,14	20,03	3,89	139 045,38	540 699
2011	15,79	19,33	3,54	62 680,29	222 051
				Kopā	**2 406 415**

(*) Skaitļi a) un c) slejā ir noapaļoti; skaitļi e) slejā tika aprēķināti, izmantojot precīzos skaitļus, vienīgi galīgais iznākums tika noapaļots līdz tuvākajai pilnajai summai euro.

(74) Uzņēmumam *HoKaWe* piešķirtais atbalsts tādējādi ir EUR 2 406 415.

([14]) Faktiski samaksātā cena, ko Vācija minēja savā 2013. gada 1. oktobra vēstulē.

6. **ATBALSTA ATGŪŠANA**

(75) Ja Komisija ir konstatējusi, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, tai saskaņā ar LESD un Tiesas iedibināto judikatūru ir tiesības lemt par to, ka attiecīgajai dalībvalstij šāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina ([15]). Tāpat Tiesas iedibinātajā judikatūrā ir noteikts, ka ar Komisijas lēmumu dalībvalstij uzliktais pienākums izbeigt atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, ir paredzēts iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai ([16]). Tiesa šajā saistībā ir konstatējusi, ka šis mērķis ir sasniegts, kolīdz atbalsta saņēmējs ir atmaksājis nelikumīgā atbalsta ietvaros saņemtās summas, jo viņš tādējādi zaudē to priekšrocību, kura viņam tirgū bija salīdzinājumā ar saviem konkurentiem, un tiek atjaunots stāvoklis, kāds bija pirms atbalsta izmaksas ([17]).

(76) Saskaņā ar judikatūru Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 ([18]) 14. panta 1. punktā ir noteikts: "Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (…)."

(77) Tā kā izvērtējamais pasākums netika paziņots Komisijai, tādējādi pārkāpjot LESD 108. pantu, un tāpēc ir nelikumīgs un ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts, tas ir jāatgūst, lai atjaunotu stāvokli, kāds bija tirgū pirms atbalsta piešķiršanas. Tāpēc atbalsta atgūšanai būtu jāaptver laikposms, kurā atbalsta saņēmējam bija priekšrocība, t. i., laikposms no brīža, kad atbalsts tika nodots saņēmēja rīcībā, līdz atbalsta faktiskajai atmaksāšanai; atgūstamās summas ietver procentus, kas piemēroti līdz faktiskajai atmaksāšanai.

7. **SECINĀJUMS**

(78) Starp Brandenburgas federālo zemi un *HoKaWe* noslēgtā pamatnolīguma īstenošana no tā parakstīšanas (2006. gada 1. jūnijs) līdz tā grozīšanai (2011. gada 30. jūnijs) ietvēra ar iekšējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu. Tāpēc no *HoKaWe* ir jāatgūst atbalsts kopā ar atgūšanas procentiem.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts EUR 2 406 415 apmērā, kuru Vācija, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, ir nelikumīgi piešķīrusi uzņēmumam *HoKaWe Eberswalde GmbH*, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

2. pants

1. Vācija atgūst no atbalsta saņēmēja 1. pantā minēto atbalstu.

2. Atgūstamā summa ietver procentus, kurus aprēķina no dienas, kad atbalsts bija saņēmēja rīcībā, līdz atbalsta faktiskajai atmaksāšanai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ([19]) V nodaļu un Komisijas Regulu (EK) Nr. 271/2008 ([20]), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

3. pants

1. Lēmuma 1. pantā minēto atbalstu atgūst nekavējoties un efektīvi.

2. Vācija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas.

([15]) Sk. Tiesas 1973. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-70/72 Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (*Recueil* 1973, 813. lpp., 13. punkts).
([16]) Sk. Tiesas 1994. gada 14. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-278/92, C-279/92 un C-280/92 Spānijas Karaliste/Komisija (*Recueil* 1994, I-4103. lpp., 75. punkts).
([17]) Sk. Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedumu lietā C-75/97 Beļģijas Karaliste/Komisija (*Recueil* 1999, I-3671. lpp., 64. un 65. punkts).
([18]) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).
([19]) OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.
([20]) OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.

4. pants

1. Divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas Vācija iesniedz Komisijai šādu informāciju:

a) kopējā no saņēmēja atgūstamā summa (pamatsumma un procenti);

b) sīks to pasākumu apraksts, kuri jau veikti vai plānoti šā lēmuma izpildei;

c) dokumenti, kas apliecina, ka atbalsta saņēmējam ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

2. Vācija informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanai veikto pasākumu norisi, līdz ir pabeigta 1. pantā minētā atbalsta atmaksāšana. Pēc Komisijas pieprasījuma Vācija nekavējoties sniedz informāciju par pasākumiem, kas jau veikti vai plānoti, lai izpildītu šo lēmumu. Vācija iesniedz arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, ko atbalsta saņēmējs jau ir atmaksājis.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2013. gada 6. novembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA